

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17604/2024
12.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, чији је заступник Градско правобранилаштво, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6129/23 од 10.05.2024. године, у седници већа одржаној 12.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6129/23 од 10.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 6129/23 од 10.05.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 8246/22 од 30.01.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 80.625,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 6129/23 од 10.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се оспорава одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за

одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима поступка одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којим је регулисање одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), док је у ставу 6. наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог Закона о ревизији.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**